Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 8 september 2021 *

”Personalmål – Kontraktsanställda – Utlämnande av personuppgifter – Ansökan om bistånd – Avslag på ansökan – Den som fattat beslutet som går sökanden emot har inte haft befogenhet att göra det – Beslut som utarbetats och undertecknats av en extern advokatbyrå – Skadeståndsansvar – Ideell skada”

I mål T-52/19,

AH, företrädd av advokaten N. de Montigny,

sökande,

mot

Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound), företrädd av F. van Boven och M. Jepsen, båda i egenskap av ombud, biträdda av C. Callanan, solicitor,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF dels om ogiltigförklaring av beslutet av den 22 mars 2018, som utarbetats och undertecknats av en extern advokatbyrå, rörande en ansökan om bistånd från sökanden avseende utlämnande av hans personuppgifter samt en begäran om ersättning, dels om ersättning för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av beslutet och utlämnandet av personuppgifter,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen),

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna N. Półtorak och M. Stancu (referent),

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 8 december 2020,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund till tvisten och omständigheter som inträffat efter det att talan väckts

1 Sökanden, AH, är kontraktsanställd vid Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound) (nedan kallad Eurofound eller fonden).

2 Den 13 juni 2017 ansökte AH med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) om att han med retroaktiv verkan skulle placeras i en annan personalgrupp. Eurofound avslog denna ansökan genom beslut av den 11 juli 2017.

3 Den 8 september 2017 ingav AH ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot detta beslut (nedan kallat klagomålet av den 8 september 2017), vilket avslogs av myndigheten med befogenhet att ingå anställningsavtal vid Eurofound (nedan kallad anställningsmyndigheten) den 8 januari 2018. AH överklagade inte sistnämnda beslut.

Upptäckten av hrlink-filen

4 Den 12 januari 2018 upptäckte AH en fil med namnet ”hrlink” (nedan kallad hrlink-filen), som var åtkomlig för Eurofounds personal på en av fondens servrar. Filen innehöll flera konfidentiella underfiler om Eurofounds personal, däribland en mapp om klagomålet av den 8 september 2017 (nedan kallad den omtvistade mappen). I mappen fanns handlingar som rörde handläggningen av klagomålet, däribland ett e-postmeddelande av den 9 september 2017, i vilket [konfidentiellt] [1] och [konfidentiellt] bland annat diskuterade möjligheten att inleda ett disciplinärt förfarande mot AH på grundval av felaktiga påståenden som han hade gjort i klagomålet av den 8 september 2017.

5 Efter det att AH upptäckt detta skickade han den 15 januari 2018 hyperlänken till den omtvistade mappen till flera kollegor och bad dem att kontrollera om de kunde komma åt mappen. Efter att ha fått en bekräftelse från kollegorna om att så var fallet, meddelade AH samma dag, genom e-postmeddelande, denna incident till Europeiska datatillsynsmannen (nedan kallad datatillsynsmannen eller myndigheten). Datatillsynsmannen inledde en utredning om incidenten, som registrerades under nummer [konfidentiellt] (nedan kallad datatillsynsmannens första utredning).

6 Genom e-postmeddelande av den 30 januari 2018 skrev fackföreningen [konfidentiellt] till Eurofounds verkställande direktör och påpekade att personuppgifter om en av de anställda vid Eurofound, som även var ledamot av styrelsen i fackföreningen vid Eurofound, hade lämnats ut.

Ansökan av den 2 februari 2018 och det angripna beslutet

7 Den 2 februari 2018 skickade AH via sin advokat ett e-postmeddelande till den dåvarande verkställande direktören och till den dåvarande personalchefen (nedan kallad ansökan av den 2 februari 2018). I meddelandet ansökte AH för det första om bistånd bestående i att Eurofound skulle undersöka de allvarliga överträdelser som AH:s överordnade hade gjort sig skyldiga till och som hade upptäckts vid läsningen av den omtvistade mappen. Dessa överträdelser avsåg bland

[1] Konfidentiella uppgifter har dolts.

annat utlämnandet av AH:s personuppgifter och de uttalanden som [konfidentiellt] hade gjort i e-postmeddelandet av den 9 september 2017. För det andra begärde AH, med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna, ersättning med 60 000 euro för den skada som han lidit med anledning av nämnda överträdelser.

8 Den 14 februari 2018 bekräftade en irländsk advokatbyrå (nedan kallad den externa advokatbyrån) mottagandet av ansökan av den 2 februari 2018 för Eurofounds räkning.

9 Genom beslut av den 22 mars 2018 (nedan kallat det angripna beslutet) underrättade den externa advokatbyrån AH om att den begäran om ersättning som han framställt i ansökan av den 2 februari 2018 hade avslagits av det skälet att det inte hade skett något avsiktligt utlämnande av AH:s personuppgifter och att han följaktligen inte hade rätt till någon ersättning. I det angripna beslutet angav advokatbyrån även att Eurofound medgav att det inte hade vidtagits åtgärder för att skydda hrlink-filen och att fonden skulle inleda en intern utredning om denna säkerhetsbrist. I detta syfte bad advokatbyrån AH att besvara vissa frågor om hur han själv hade fått åtkomst till hrlink-filen.

10 Efter det att det angripna beslutet hade fattats skickade AH:s advokat två e-postmeddelanden till den externa advokatbyrån, den 5 april och den 9 maj 2018, vilka advokatbyrån besvarade genom e-postmeddelanden av den 26 april och den 1 juni 2018. Dessa e-postmeddelanden syftade till att klargöra beslutets innehåll och räckvidd, bland annat omfattningen av den ovan i punkt 9 nämnda utredningen.

11 Den 21 juni 2018 gav AH, med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, in ett klagomål mot det angripna beslutet (nedan kallat klagomålet av den 21 juni 2018). I klagomålet yrkade AH i första hand att Eurofound skulle upphäva beslutet och genomföra den utredning som han hade begärt innan den avslog hans begäran om ersättning för utlämnande av hans personuppgifter samt vidta disciplinåtgärder mot de personer som var ansvariga för detta utlämnande, i enlighet med artikel 49 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1). I andra hand yrkade han att Eurofound skulle betala ersättning till honom med 30 000 euro för den ideella skada som han lidit.

12 Genom beslut av den 18 oktober 2018 underrättade den externa advokatbyrån AH om att hans klagomål hade avslagits. Detta beslut hade undertecknats av en av byråns advokater i egenskap av ”rättsligt ombud för Eurofound”.

De åtgärder som Eurofound vidtog till följd av AH:s ansökan om bistånd och av upptäckten av säkerhetsbristen kring hrlink-filen

13 Den 2 februari 2018 skickade Eurofound två e-postmeddelanden. I det ena informerade Eurofound sin personal om att åtkomsten till hrlink-filen var oskyddad. I det andra informerade Eurofound datatillsynsmannen om denna säkerhetsbrist. Med anledning av det sistnämnda e-postmeddelandet inledde datatillsynsmannen en utredning, som registrerades under nummer [konfidentiellt] (nedan kallad datatillsynsmannens andra utredning).

14 Den 28 mars 2018 upprättade Eurofounds dataskyddsombud (nedan kallad dataskyddsombudet) en första rapport om säkerhetsbristen kring hrlink-filen.

15 Genom e-postmeddelande av den 3 april 2018 underrättade datatillsynsmannen Eurofound om att det visserligen hade skett ett allvarligt åsidosättande av gällande regler när personuppgifter hade lämnats ut på grund av att åtkomsten till hrlink-filen varit oskyddad, men att de korrigerande åtgärder som dittills hade vidtagits var tillfredsställande och att den andra utredningen därför skulle avslutas.

16 Den 13 april 2018 skickade dataskyddsombudet ett e-postmeddelande till AH och bad honom att fylla i ett frågeformulär som skulle användas i den utredning som ombudet höll på med, i syfte att upprätta en rapport till datatillsynsmannen och Eurofounds verkställande direktör om den otillåtna åtkomsten till hrlink-filen. AH besvarade detta meddelande samma dag och bad dataskyddsombudet att vända sig till AH:s advokat. Advokaten skickade den 20 april 2018 ett e-postmeddelande till dataskyddsombudet, i vilket hon närmare redogjorde för AH:s inställning till nämnda utredning.

17 Genom e-postmeddelande av den 24 maj 2018 informerade dataskyddsombudet datatillsynsmannen om hur den interna utredningen om den otillåtna åtkomsten till hrlink-filen fortlöpte. Med anledning av detta e-postmeddelande underrättade datatillsynsmannen, den 14 december 2018, på nytt Eurofound om att myndigheten hade för avsikt att avsluta den andra utredningen.

18 Den 4 juli 2018 skickade datatillsynsmannen ett e-postmeddelande till Eurofounds verkställande direktör, i egenskap av registeransvarig för personuppgifter vid fonden, för att informera honom om det klagomål som AH hade gett in till datatillsynsmannen och frågade honom om han hade några kommentarer till de påståenden som AH hade gjort i samband med datatillsynsmannens första utredning. Direktören besvarade detta e-postmeddelande den 1 augusti 2018.

19 Genom e-postmeddelande av den 18 oktober 2018 informerade dataskyddsombudet datatillsynsmannen om att Eurofound hade begärt ett expertutlåtande från ett externt IT-bolag angående säkerhetsbristen kring hrlink-filen. Bolagets slutrapport hade bekräftat att filen hade varit åtkomlig sedan åtminstone år 2014 och att det inte hade gjorts någon avsiktlig ändring av säkerhetsinställningarna för filen i syfte att sprida den omtvistade mappen.

20 Genom e-postmeddelande av den 21 juni 2019 underrättade Eurofonds verkställande direktör datatillsynsmannen om de senaste händelserna i AH:s ärende och om att AH hade väckt förevarande talan vid tribunalen. Den 3 juli 2019 fick Eurofound svar från datatillsynsmannen, som angav att dess första utredning tills vidare skulle avbrytas i avvaktan på det slutliga avgörandet i förevarande mål. Ett liknande e-postmeddelande skickades till AH den 31 juli 2019.

Förfarandet och parternas yrkanden

21 AH väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 28 januari 2019. Genom särskild handling daterad samma dag begärde AH sekretess, i enlighet med artikel 66 i tribunalens rättegångsregler. Hans begäran beviljades den 11 mars 2019.

22 Eurofound inkom med svaromål den 26 april 2019. Genom särskild handling daterad samma dag begärde Eurofound utelämnande av vissa uppgifter i ansökan i förhållande till allmänheten, i enlighet med artikel 66 i rättegångsreglerna.

23 AH inkom med replik den 10 juli 2019, vilken även innehöll en begäran om åtgärder för processledning. Genom särskild handling daterad samma datum begärde AH utelämnande av vissa uppgifter i repliken.

24 Den 12 augusti 2019 inkom AH med bevisuppgift till tribunalens kansli. Genom skrivelse av den 20 augusti 2019 uppmanade tribunalen Eurofound att yttra sig över bevisuppgiften i dupliken.

25 Eurofound inkom med duplik den 18 september 2019. Genom särskild handling daterad samma dag upprepade Eurofound sin begäran om utelämnande av vissa uppgifter i förhållande till allmänheten med avseende på samtliga handlingar i förevarande mål, inbegripet repliken och dupliken.

26 Den 20 september 2019 begärde AH, i första hand, med stöd av artikel 68 i rättegångsreglerna, att mål T-630/19, AH/Eurofound, skulle förenas med förevarande mål och, i andra hand, om målen inte skulle förenas, att mål T-630/19 skulle vilandeförklaras. Eurofound yttrade sig över AH:s begäran den 29 oktober 2019.

27 Den 17 oktober 2019 utsåg tribunalens ordförande en ny referent, som tjänstgör på tribunalens första avdelning. Detta skedde genom motiverat beslut och efter samråd med de berörda domarna för att tillgodose intresset av en god rättskipning. Beslutet fattades med stöd av artikel 27.3 i rättegångsreglerna.

28 Den 20 november 2019 underrättade tribunalens kansli parterna om att den skriftliga delen av förfarandet hade avslutats och att ordföranden på första avdelningen hade beslutat att inte förena förevarande mål med mål T-630/19 i detta skede av förfarandet.

29 Genom en skrivelse av den 2 december 2019 framställde AH, med stöd av artikel 106.2 i rättegångsreglerna, en motiverad begäran om muntlig förhandling.

30 Den 13 januari 2020 inkom AH med ny bevisuppgift, över vilken Eurofound inkom med yttrande den 7 februari 2020.

31 Genom beslut av den 1 oktober 2020 förenade tribunalen förevarande mål med mål T-630/19, AH/Eurofound, vad gäller det muntliga förfarandet.

32 Samma dag inledde tribunalen det muntliga förfarandet och beslutade, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, att ställa frågor till parterna som skulle besvaras skriftligen. Parterna besvarade dessa frågor inom den utsatta tidsfristen.

33 Den 13 november 2020 beslutade tribunalens första avdelning, med stöd av artikel 89 i rättegångsreglerna, att ställa ytterligare frågor till Eurofound som fonden skulle besvara skriftligen, vilket den gjorde inom den utsatta fristen.

34 Den 25 november 2020 inkom Eurofound med bevisuppgift. Den 30 november 2020 uppmanade tribunalen AH att yttra sig muntligen över bevisuppgiften vid förhandlingen.

35 Den 1 december 2020 ansökte Eurofound om undantag från språkreglerna för det muntliga förfarandet, för att kunna plädera på engelska. Den 3 december 2020 beslutade ordföranden på tribunalens första avdelning att avslå Eurofounds begäran om att få plädera på engelska vid den

muntliga förhandlingen, eftersom en sådan begäran om undantag enligt artikel 1.2 f och artikel 45.1 c i rättegångsreglerna inte kan framställas av något av Europeiska unionens organ eller av någon av dess byråer.

36 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid den muntliga förhandlingen den 8 december 2020.

37 AH har i sin ansökan i allt väsentligt yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet,

– förplikta Eurofound att till honom betala ett belopp på 30 000 euro som ersättning för den ideella skada som han lidit till följd av utlämnandet av hans personuppgifter och av avslaget på ansökan av den 2 februari 2018,

– förplikta Eurofound att ersätta rättegångskostnaderna.

38 Eurofound har i sitt svaromål yrkat att tribunalen ska

– avvisa eller ogilla talan om ogiltigförklaring och skadestånd i dess helhet, och

– förplikta AH att ersätta rättegångskostnaderna.

39 AH har i repliken i allt väsentligt yrkat att tribunalen ska

– bifalla hans begäran om företeende av handlingar och uppmana Eurofound att förete samtliga fullmakter som fonden utfärdat till sina företrädare i alla skeden av det administrativa förfarandet och förfarandet vid tribunalen,

– ogiltigförklara det angripna beslutet,

– förplikta Eurofound att till honom betala skadestånd med ett uppskattat belopp på 200 000 euro, jämte dröjsmålsränta från och med dagen för domens avkunnande med den räntesats som fastställts av Europeiska centralbanken (ECB), och

– förplikta Eurofound att ersätta rättegångskostnaderna.

40 I dupliken har Eurofound yrkat att tribunalen ska

– avvisa eller, i vart fall, avslå den begäran om företeende av handlingar som AH framställt i repliken avseende fullmakter för Eurofounds företrädare,

– pröva enbart de yrkanden som framställts i ansökan, såsom Eurofound yrkat i svaromålet, och avvisa de nya yrkandena om skadestånd samt de grunder och den bevisning som åberopats till stöd för dessa yrkanden, vilka framställdes för första gången i repliken vad beträffar både Eurofounds skrivelse till datatillsynsmannen av den 1 augusti 2018 och de handlingar som är intagna som bilagorna 9, 10 och 13 till repliken, och

– förplikta AH att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Yrkandet om ogiltigförklaring

41 AH har åberopat sju grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring. Den första grunden avser att den som fattat beslutet som går honom emot inte haft befogenhet att göra det. Den andra grunden avser att Eurofound har åsidosatt biståndsskyldigheten och att fonden avslog hans begäran om ersättning för tidigt. Den tredje grunden avser att Eurofounds ståndpunkt är motsägelsefull samt att fonden har åsidosatt motiveringsskyldigheten och rätten att yttra sig. Den fjärde grunden avser att Eurofound har åsidosatt artikel 26 i tjänsteföreskrifterna och tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter. Den femte grunden avser att det föreligger en intressekonflikt och att Eurofound har åsidosatt sin skyldighet att agera objektivt, opartiskt och självständigt. Den sjätte grunden avser maktmissbruk. Den sjunde grunden avser att Eurofound har åsidosatt artikel 17 i tjänsteföreskrifterna och den konfidentialitet som gäller för facklig verksamhet.

42 Tribunalen konstaterar inledningsvis, beträffande den del av det angripna beslutet som avser avslag på AH:s begäran om ersättning, att AH till utveckling av den andra grunden bland annat har gjort gällande att Eurofound avslog hans begäran för tidigt. Det framgår dock av fast rättspraxis att en institutions beslut att avslå en begäran om ersättning utgör en integrerad del av det administrativa förfarande som äger rum innan den som begärt ersättning väcker talan om skadeståndsansvar vid tribunalen, vilket innebär att den del av talan som avser ogiltigförklaring av ett sådant beslut inte kan prövas självständigt i förhållande till den del av talan som avser skadestånd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 maj 2019, Mauritsch/INEA, T-271/18, ej publicerad, EU:T:2019:286, punkt 26 och där angiven rättspraxis). I förevarande fall har AH framställt ett skadeståndsyrkande som bland annat avser ersättning för den ideella skada som han påstår sig ha lidit till följd av utlämnandet av hans personuppgifter (se nedan punkt 82). Det saknas därför anledning att göra en självständig prövning av yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet att avslå AH:s begäran om ersättning.

Upptagande till prövning av talan i den del som avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet

43 Eurofound har inte formellt gjort en invändning om rättegångshinder beträffande den del av talan som avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet, men har ändå gjort gällande att det finns hinder mot att pröva denna del av talan på grund av att AH inte har ett klart, faktiskt och aktuellt intresse av att få saken prövad, eftersom Eurofound inte har vägrat att inleda en utredning av utlämnandet av hans personuppgifter och alltid har samarbetat med datatillsynsmannen i det avseendet. AH har bestritt vad Eurofound har anfört i denna del och har i allt väsentligt genmält att syftet med den utredning som genomfördes av fonden aldrig var att besvara AH:s ansökningar av den 2 februari 2018, det vill säga att klargöra varför hans personuppgifter hade lämnats ut och vilka personer som var ansvariga för detta.

44 Tribunalen gör följande bedömning. Enligt fast rättspraxis kan en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast tas upp till prövning i den mån sökanden har ett berättigat intresse av att få det angripna beslutet ogiltigförklarat. Ett sådant intresse förutsätter att ett bifall till talan kan medföra en fördel för sökanden. Denna fördel kan avse såväl materiella som ideella intressen och den berördes framtidsutsikter (se beslut av den 20 oktober 2009, Lebard/kommissionen, T-89/06, ej publicerat, EU:T:2009:408, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

45 I det nu aktuella fallet har AH ifrågasatt att hans ansökan om bistånd avslogs i den del den avsåg att det – under extern tillsyn – skulle göras en intern utredning inom Eurofound om det påstått rättsstridiga utlämnandet av hans personuppgifter till utomstående utan hans samtycke och om vilka personer som var ansvariga för utlämnandet. Redan denna omständighet innebär att det kan slås fast att förevarande talan skulle kunna medföra en fördel för AH, eftersom en ogiltigförklaring av det angripna beslutet skulle kunna förmå Eurofound att genomföra en sådan utredning.

46 Av det ovan anförda följer att AH:s talan kan tas upp till prövning i den del som avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

Huruvida AH:s talan ska bifallas i den del som avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet

– Den första grunden: Den som fattat beslutet som går AH emot har inte haft befogenhet att göra det

47 Med den första grunden har AH gjort gällande att det angripna beslutet och beslutet att avslå klagomålet har fattats av någon som saknat befogenhet att göra det, eftersom nämnda beslut har fattats av den externa advokatbyrån, som inte kan anses utgöra en myndighet i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna.

48 Eurofound har gjort gällande att talan inte kan prövas såvitt avser den första grunden, eftersom den inte har åberopats under det administrativa förfarandet. I vart fall anser fonden att talan inte kan bifallas på denna grund. Eurofound har för det första anfört att det angripna beslutet utarbetades och undertecknades av den externa advokatbyrån, i egenskap av företrädare för Eurofound, på uppdrag av fonden. Eurofound har i det avseendet närmare angett att det under hela det administrativa förfarandet fortfarande var den verkställande direktören som ensam utövade anställningsmyndighetens befogenheter och att dessa befogenheter inte överfördes till den externa advokatbyrån. För det andra har fonden anfört att enligt irländsk rätt får en extern advokatbyrå underteckna ett beslut som fattats av en förvaltningsmyndighet. För det tredje har fonden anfört att beslutet att anlita en extern advokatbyrå föranleddes av att AH själv hade anlitat en juridisk rådgivare. För det fjärde har fonden anfört att det inte gäller några särskilda formkrav för anställningsmyndighetens beslut, eftersom ansökningar som tjänstemän eller anställda själva ger in inte behöver uppfylla sådana krav.

49 Tribunalen gör följande bedömning. Utan att det är nödvändigt att ta ställning till huruvida klagomålet av den 21 juni 2018 innehåller en invändning som kan knytas till förevarande grund, ska det erinras om att en grund som avser att den som fattat ett beslut som går någon emot inte har haft befogenhet att göra det utgör en grund avseende tvingande rätt som det, i förekommande fall, ankommer på tribunalen att pröva ex officio (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 november 2017, Teeäär/ECB, T-555/16, ej publicerad, EU:T:2017:817, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

50 Den första grunden ska således prövas i sak.

51 Det kan för det första konstateras att den externa advokatbyrån har bemyndigats att utarbeta och underteckna det angripna beslutet. Däremot framgår det inte av handlingarna i målet – i motsats till vad AH har hävdat – att advokatbyrån inte agerade på uppdrag av Eurofound. Det är nämligen utrett att advokatbyrån alltid har angett att den agerat i Eurofounds namn och för dess räkning.

Det framgår vidare av de omständigheter kring det aktuella sammanhanget som Eurofound gett in i målet avseende fondens skriftväxling med den externa advokatbyrån under det administrativa förfarandet att advokatbyråns skrivelser utarbetades efter överenskommelse med fonden.

52 Vad för det andra beträffar det bemyndigande som Eurofound således har gett den externa advokatbyrån att utarbeta och underteckna det angripna beslutet, har Eurofound i allt väsentligt gjort gällande att fonden har delegerat underteckningsrätt till advokatbyrån och att denna delegering var tillåten.

53 Tribunalen påpekar i det avseendet – oberoende av arten av det bemyndigande som Eurofound har gett den externa advokatbyrån att utarbeta och underteckna det angripna beslutet – att det beträffande delegering av befogenheter framgår av domstolens praxis att en unionsinstitution eller ett unionsorgan har rätt att besluta om organisationsåtgärder och åtgärder för befogenhetsdelegering till beslutsinstanser inom institutionen eller organet, bland annat vad gäller personalfrågor (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 maj 2005, Tralli/ECB, C-301/02 P, EU:C:2005:306, punkterna 41–43).

54 Det ska vidare erinras om att det i artikel 2 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att ”[v]arje institution skall fastställa vem inom institutionen som skall utöva de befogenheter som enligt [tjänsteföreskrifterna] tillkommer tillsättningsmyndigheten” och att ”[e]n eller flera institutioner får … överlåta tillsättningsmyndighetens befogenheter, helt eller delvis, till en annan institution eller till ett interinstitutionellt organ, dock inte beslut som gäller tillsättning, befordran eller förflyttning av tjänstemän”. Fastställandet av vem som har befogenheter ska således göras ”inom” institutionen, vilket innebär att befogenheter i princip endast kan tilldelas en eller flera personer som lyder under institutionen. Det enda tillåtna undantaget enligt tjänsteföreskrifterna avser det fallet att en eller flera institutioner beslutar att överlåta befogenheter till en annan institution eller till ett interinstitutionellt organ, varvid befogenheterna dock aldrig får utsträckas till att omfatta beslut som gäller tillsättning, befordran eller förflyttning av tjänstemän.

55 Härtill kommer att delegering av underteckningsrätt utgör en åtgärd som rör den interna organisationen av unionens administration och denna åtgärd utgör det normala sättet för administrationen att utöva sina befogenheter. Av detta följer att det vid delegering av underteckningsrätt endast är anställda och tjänstemän som i administrationens namn och under dess överinseende kan bemyndigas att vidta tydligt definierade lednings- och förvaltningsåtgärder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 december 1994, Lisrestal m.fl./kommissionen, T-450/93, EU:T:1994:290, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

56 Slutligen kan det konstateras att frågan huruvida ett bemyndigande av nu aktuellt slag är tillåtet ska bedömas mot bakgrund av ändamålet med det administrativa förfarande som avses i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna. Ändamålet med det administrativa förfarandet är att upprätta en dialog mellan institutionen och tjänstemannen eller den anställde om de problem som kan ha uppstått i anställningsförhållandet och att på så sätt ge parterna möjlighet att nå en uppgörelse i godo av tvisten (se dom av den 12 mars 2019, TK/parlamentet, T-446/17, ej publicerad, EU:T:2019:151, punkt 44 och där angiven rättspraxis). I syfte att upprätthålla den anda av öppenhet och dialog som krävs i detta skede, måste institutionen fortsätta att vara tjänstemannens eller den anställdes förhandlingspartner under hela detta förfarande.

57 Vad beträffar det nu aktuella fallet finner tribunalen, mot bakgrund av de nyss anförda principerna, att även om Eurofound har möjlighet att anlita en extern advokatbyrå inom ramen för ett administrativt förfarande som omfattas av tjänsteföreskrifterna, kan denna möjlighet

emellertid inte anses vara så långtgående att den ger Eurofound rätt att bemyndiga en extern privat enhet, såsom den nu aktuella advokatbyrån, att utarbeta och underteckna det angripna beslutet.

58 I det avseendet kan det konstateras att den enda förhandlingspartner som AH har haft kontakt med under hela det administrativa förfarandet är den externa advokatbyrån och inte Eurofound. Den dominerande roll som advokatbyrån har haft under det administrativa förfarandet har således utgjort hinder mot att upprätta en lugn dialog mellan Eurofound och AH angående de problem som kan ha uppstått i anställningsförhållandet som ger dem möjlighet att nå en uppgörelse i godo av tvisten. Denna omständighet bekräftades för övrigt av Eurofound vid förhandlingen, när fonden uppgav att valet att låta sig företrädas av en extern advokatbyrå även hade gjorts med hänsyn till att AH:s begäran om ersättning av den 2 februari 2018 hade karaktären av ”en skadeståndstalan”.

59 För det tredje ska det erinras om att förvaltningsprocessen regleras av bestämmelser och principer som ligger till grund för myndigheternas verksamhet. Här kan särskilt nämnas principen om god förvaltning, som kräver att fördelningen av befogenheter och underteckningsrätter inom institutionerna är tydligt definierad och offentliggjord (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 november 2017, Teeäär/ECB, T-555/16, ej publicerad, EU:T:2017:817, punkt 53, och dom av den 19 december 2019, XG/kommissionen, T-504/18, EU:T:2019:883, punkt 87). Iakttagandet av rättssäkerhetsprincipen, enligt vilken lagstiftning eller beslut från myndigheter inte kan göras gällande mot enskilda innan dessa har getts möjlighet att ta del av dem, kräver nämligen – även om detta inte uttryckligen föreskrivs i någon skriftlig bestämmelse – att beslut som rör utövande av de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna tillkommer tillsättningsmyndigheten och utövande av de befogenheter som enligt anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer anställningsmyndigheten offentliggörs på lämpligt sätt, på de villkor och i den form som det ankommer på administrationen att bestämma (se dom av den 30 november 2009, Wenig/kommissionen, F-80/08, EU:F:2009:160, punkt 90 och där angiven rättspraxis).

60 Vad beträffar det nu aktuella fallet kan det dock konstateras att även om det antas att Eurofound hade haft rätt att bemyndiga den externa advokatbyrån att utarbeta och underteckna det angripna beslutet, finns det inga uppgifter i handlingarna i målet som visar att detta bemyndigande var tydligt definierat eller än mindre offentliggjort.

61 Mot bakgrund av det nyss anförda finner tribunalen att det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom det har utarbetats och undertecknats av en extern advokatbyrå.

62 Vad Eurofound har anfört i övrigt föranleder ingen annan bedömning.

63 För det första erinrar tribunalen om att Eurofound inte omfattas av irländsk rätt när det gäller fastställandet av vem som har befogenhet att avslå en ansökan om bistånd enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna och en begäran om ersättning som gjorts av en tjänsteman med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna. Det framgår nämligen av sista skälet i rådets förordning (EEG) nr 1365/75 av den 26 maj 1975 om bildande av en europeisk fond för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (EGT L 139, 1975, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 221), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1111/2005 av den 24 juni 2005 (EUT L 184, 2005, s. 1), jämfört med artikel 17 i samma förordning, att Eurofound har inrättats inom ramen för unionen och att fonden ska handla i enlighet med unionsrätten samt att personal vid Eurofound som rekryterats efter den 4 augusti 2005 ska omfattas av tjänsteföreskrifterna. Även om det antas att

en extern advokatbyrå, enligt den nationella rätt som den omfattas av, får utarbeta och underteckna ett beslut som fattats av en myndighet, kan en sådan bestämmelse inte tillämpas på beslut som fattats med stöd av tjänsteföreskrifterna.

64 För det andra kan Eurofound inte med framgång hävda att det förhållandet att AH biträddes av en advokat medförde att fonden var tvungen att också anlita en extern advokatbyrå.

65 Det är i det avseendet tillräckligt att erinra om att det följer av fast rättspraxis att man inte kan förbjuda berörda parter att under det administrativa förfarandet söka rådgivning av en advokat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 november 1991, parlamentet/Virgili-Schettini, C-348/90 P, EU:C:1991:413, punkt 5 och där angiven rättspraxis). Denna princip har sin grund i att en institution, som har mer omfattande resurser än en tjänsteman eller en anställd, kan ha en rättstjänst och låta sig bistås av eller inhämta rådgivning från sina ombud, medan en tjänsteman eller anställd, som inte nödvändigtvis har juridiska kunskaper, har rätt att anlita en extern juridisk rådgivare. Tribunalen finner vidare under alla omständigheter att Eurofound – såsom fonden angett i sina svar med anledning av åtgärderna för processledning – inte var tvungen att låta sig bistås av en extern advokatbyrå, eftersom fonden har ett servicenivåavtal med Europeiska kommissionens personaldirektorat för handläggning av administrativa klagomål.

66 För det tredje saknas det skäl att godta vad Eurofound har anfört med stöd av bland annat domen av den 5 november 1991, parlamentet/Virgili-Schettini (C-348/90 P, EU:C:1991:413), nämligen att det inte gäller några särskilda formkrav för anställningsmyndighetens beslut och att de följaktligen kan utarbetas och undertecknas av en extern advokatbyrå.

67 I den av Eurofound åberopade domen talas i själva verket om en domarskapad princip som slogs fast i domen av den 9 mars 1978, Herpels/kommissionen (54/77, EU:C:1978:45). Denna princip innebär att det inte gäller några särskilda formkrav för ansökningar som tjänstemän ger in enligt artikel 90 i tjänsteföreskrifterna och att ansökningarnas innehåll ska tolkas och förstås av administrationen med all den omsorg som en stor välutrustad organisation är skyldig att visa gentemot dem som berörs av dess beslut, inklusive organisationens personal. I motsats till vad Eurofound har hävdat gäller lättnaden i formkrav uteslutande för ansökningar från tjänstemän eller anställda, vilka får ge in sina ansökningar även utan hjälp av en advokat, och inte för formella beslut som institutionen ska fatta på grundval av sådana ansökningar, varvid upprättande och undertecknande av besluten inte kan delegeras till en extern privat enhet, såsom framgår av punkt 57 ovan.

68 Av det nyss anförda följer att det angripna beslutet har fattats av någon som inte haft befogenhet att göra det, vilket – bland annat mot bakgrund av vad som anförts i punkterna 58 och 60 ovan – varit i strid med reglerna om god förvaltning vad gäller personalfrågor. Beslutet ska därför ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 november 2017, Teeäär/ECB, T-555/16, ej publicerad, EU:T:2017:817, punkt 52 och där angiven rättspraxis).

69 För att säkerställa en god rättskipning ska tribunalen emellertid även pröva den andra grund som åberopats av AH.

– *Den andra grunden: Åsidosättande av biståndsskyldigheten*

70 AH har i allt väsentligt gjort gällande att Eurofound har åsidosatt sin biståndsskyldighet, genom att på ett alltför tidigt stadium avslå hans begäran om bistånd utan att genomföra den utredning som han hade begärt den 2 februari 2018. Syftet med denna utredning borde, enligt AH, ha varit

att klargöra säkerhetsbristen kring hrlink-filen, det vill säga att identifiera vilka personer som var ansvariga för denna brist, vilka personer som hade tagit del av den omtvistade mappen och varför de gjort detta samt att därigenom göra det möjligt för AH att motivera den skada som han begärde ersättning för.

71 Eurofound har bestritt vad AH har anfört i denna del. Eurofound har för det första genmält att begäran om ersättning inte avslogs för tidigt, eftersom fonden vid den tidpunkt då begäran ingavs hade tillgång till de uppgifter som den behövde för att fatta sitt beslut och att AH då antingen borde ha återkallat sin begäran om ersättning eller ha inväntat utgången av den administrativa utredningen om mobbning och datatillsynsmannens utredning för att därefter framställa en begäran om ersättning om utgången av den ena eller den andra av dessa utredningar hade gett anledning till det. Eurofound har vidare hävdat att den varken är skyldig att genomföra en utredning för att göra det möjligt för AH att bedöma vilken ersättning som han har rätt till eller att tillhandahålla honom nödvändig bevisning till stöd för en sådan begäran.

72 Tribunalen gör följande bedömning. Förteckningen över ageranden i artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, som är rent exemplifierande, avser bland annat hot, ärekränkande handlingar eller yttranden, eller angrepp på person eller egendom som en tjänsteman utsätts för på grund av sin ställning eller uppgifter. Av denna förteckning framgår att biståndsskyldigheten endast syftar till att skydda unionens tjänstemän och anställda mot omotiverade angrepp som är oförenliga med ordning och lugn i tjänsteutövningen och som de utsätts för av utomstående eller av andra tjänstemän eller anställda. Det framgår närmare av tribunalens praxis att biståndsskyldigheten endast uppkommer beträffande beslut som misstänks vara rättsstridiga och som rimligen kan anses kränka tjänstemännens rättigheter (se dom av den 9 september 2016, De Esteban Alonso/kommissionen, T-557/15 P, ej publicerad, EU:T:2016:456, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

73 Enligt den biståndsskyldighet som åligger administrationen enligt artikel 24 första stycket i tjänsteföreskrifterna ska administrationen ingripa med nödvändig kraft mot händelser som är oförenliga med ordning och lugn i tjänsteutövningen samt handla med sådan snabbhet och omsorg som krävs i det enskilda fallet för att fastställa de faktiska omständigheterna och, på grundval av detta, vidta lämpliga åtgärder. För detta ändamål räcker det att den tjänsteman som begär skydd av sin institution gör sannolikt att de angrepp han säger sig ha utsatts för har ägt rum. När tjänstemannen gjort detta sannolikt ska institutionen vidta lämpliga åtgärder, såsom att inleda en utredning, för att fastställa de faktiska omständigheter som ligger till grund för klagomålet, vilket ska ske i samarbete med den som gett in klagomålet (se dom av den 9 september 2016, De Esteban Alonso/kommissionen, T-557/15 P, ej publicerad, EU:T:2016:456, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

74 Det är mot bakgrund av denna rättspraxis som det ska prövas huruvida Eurofound har uppfyllt sin biståndsskyldighet med anledning av AH:s ansökan om bistånd, genom vilken han påtalade att hans personuppgifter hade lämnats ut, vilket kan anses utgöra en handling som innebär en kränkning av tjänstemännens rättigheter.

75 Det kan inledningsvis konstateras att Eurofound vidtog flera åtgärder avseende säkerhetsbristen kring hrlink-filen med anledning av AH:s ansökan om bistånd. För det första åtgärdade Eurofound säkerhetsbristen och underrättade personalen om händelsen. För det andra underrättade Eurofound omedelbart datatillsynsmannen, som Eurofound hela tiden hade kontakt med i samband med datatillsynsmannens andra utredning. För det tredje begärde Eurofound hjälp från andra organ, bland annat Europeiska unionens byrå för straffrättsligt

samarbete (Eurojust) och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), för att analysera de tekniska aspekterna av säkerhetsbristen. För det fjärde begärde Eurofound ett expertutlåtande från ett externt IT-bolag. För det femte gjorde Eurofound en övergripande översyn av gällande rutiner och arbetssätt på IT-området, inbegripet personuppgiftsskyddsfrågor.

76 Tribunalen påpekar emellertid att det, trots de ansträngningar som gjorts i samband med att dessa åtgärder vidtagits för att begränsa effekterna av säkerhetsbristen kring hrlink-filen, inte genomfördes någon egentlig administrativ utredning för att kontrollera huruvida AH själv verkligen hade fått sina personuppgifter utlämnade till följd av denna brist, bland annat mot bakgrund av de skyldigheter som följer av förordning nr 45/2001 (nu Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39)).

77 Eurofound har hela tiden, såväl under det administrativa förfarandet som under rättegången vid tribunalen, gjort gällande att AH aldrig har styrkt vare sig att utlämnandet av hans personuppgifter varit avsiktligt eller att han lidit skada till följd av utlämnandet. Eurofound har vidare anfört att det fel som orsakade säkerhetsbristen var av teknisk art och att datatillsynsmannen var nöjd med de åtgärder som Eurofound hade vidtagit. Det krävdes därför inte heller ytterligare åtgärd från Eurofounds sida.

78 Tribunalen påpekar i det avseendet att Eurofound felaktigt har hävdat att AH måste styrka att utlämnandet av personuppgifter varit avsiktligt för att kunna motivera att han lidit skada. Det ska nämligen erinras om att det följer av rättspraxis att även ett oavsiktligt utlämnande av personuppgifter i strid med bestämmelserna i förordning nr 45/2001 (nu förordning nr 2018/1725) utgör ett vållande som kan medföra skadeståndsansvar för den berörda institutionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 januari 2019, HJ/EMA, T-881/16, ej publicerad, EU:T:2019:5, punkterna 54 och 57).

79 Eurofound kan inte heller med framgång åberopa att datatillsynsmannen var nöjd med de åtgärder som vidtagits, eftersom datatillsynsmannen endast hade avslutat sin andra utredning, som hade inletts efter påtalande från Eurofound, och inte den första, som hade inletts efter klagomål från AH och som har avbrutits i avvaktan på det slutliga avgörandet i det nu aktuella målet.

80 Mot bakgrund av det nyss anförda finner tribunalen att Eurofound även har åsidosatt sin biståndsskyldighet.

81 Vid sådana förhållanden ska talan bifallas såvitt avser den andra grunden och det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga grunder som AH har åberopat. Det saknas även skäl att pröva de bevisuppgifter som AH inkommit med, den begäran om åtgärder för processledning som AH framställt i repliken avseende bland annat att Eurofound skulle uppmanas att förete fullmakten för dess företrädare. Vad vidare beträffar den bevisuppgift som Eurofound inkom med den 25 november 2020 i form av ett klagomål, i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, som AH gav in den 13 november 2020 i samband med sin betygsrapport, räcker det att konstatera att detta klagomål inte avser någon av de grunder som tribunalen har funnit det lämpligt att pröva i samband med ogiltigförklaringen av det angripna

beslutet. Det saknas därför anledning att pröva denna bevisuppgift. Detsamma gäller bilagorna 9, 10 och 13 till repliken, vilka Eurofound i dupliken har yrkat inte ska tillåtas som bevisning.

Den del av talan som avser skadestånd

82 AH har i ansökan yrkat ersättning för en påstådd ideell skada som uppkommit till följd av dels utlämnandet av hans personuppgifter, dels det angripna beslutet. I repliken har AH gjort gällande att hans ideella skada förvärrades när han vid läsningen av Eurofounds svaromål fick kännedom om att hela innehållet i hans ansökan om bistånd på grund av mobbning hade lämnats ut till datatillsynsmannen. Samma effekt hade den anklagande och nedlåtande ton som användes i svaromålet. Skadan ska därför enligt AH anses uppgå till 200 000 euro.

83 Eurofound har genmält att den del av talan som avser skadestånd, såsom den utformats både i ansökan och i repliken, ska avvisas eller i vart fall ogillas.

Upptagande till prövning av den del av talan som avser skadestånd, såsom den utformats i ansökan

84 Eurofound har gjort gällande att ändamålet med talan, såsom den utformats i ansökan, inte motsvarar ändamålet med klagomålet av den 21 juni 2018. Detta strider enligt fonden mot regeln om att klagomålet måste överensstämma med ansökan varigenom talan väcks. Fonden har vidare gjort gällande att AH har åsidosatt regeln om att de administrativa klagomöjligheterna ska vara uttömda innan talan får väckas vid domstol. Eurofound har bland annat gjort gällande att AH i sitt klagomål inte yrkade att det angripna beslutet skulle ogiltigförklaras i den del hans begäran om ersättning avslogs. Fonden har vidare gjort gällande att AH:s begäran om ersättning inte ingick i det huvudyrkandet i klagomålet, utan hade framställts som ett oprecist andrahandsyrkande. Enligt Eurofound var det dessutom först vid tidpunkten för ansökan som AH för första gången preciserade att begäran om ersättning av den 2 februari 2018 avsåg den ideella skada som uppkommit till följd av såväl utlämnandet av hans personuppgifter som de påstådda trakasserierna mot honom och att beloppet på 60 000 euro således var uppdelat på 30 000 euro för var och en av dessa två skadeposter. Eurofound har även gjort gällande att den del av AH:s talan som avser skadestånd har ett nära samband med den del av talan som avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Den förstnämnda delen ska därför avvisas, eftersom den sistnämnda delen ska avvisas eller i vart fall ogillas.

85 AH har bestritt vad Eurofound har anfört i denna del.

86 Tribunalen gör följande bedömning. Det ska för det första påpekas att yrkandena i klagomålet av den 21 juni 2018 är nästan identiska med de yrkanden som AH har framställt i sin ansökan varigenom talan väckts (se punkt 11 ovan), vilket Eurofound för övrigt har medgett i punkt 1.2 i svaromålet.

87 Vidare kan det konstateras att AH i klagomålet av den 21 juni 2018 visserligen inte förklarade varför han ändrat uppskattningen av skadans omfattning i förhållande till ansökan av den 2 februari 2018. Tribunalen finner dock att denna omständighet inte kan anses ha någon inverkan på frågan huruvida den del av talan som avser skadestånd kan tas upp till prövning. Enligt rättspraxis innebär nämligen kravet på överensstämmelse endast att anmärkningarna i det administrativa klagomålet ska överensstämma med anmärkningarna i ansökan varigenom talan väcks. Syftet med detta krav är bland annat att förhindra att en tjänsteman eller en anställd gör

gällande vissa, eller rent av samtliga, anmärkningar först under domstolsförfarandet, vilket, om så sker, medför att möjligheterna till förlikning begränsas väsentligt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 december 2019, Wehrheim/ECB, T-100/18, ej publicerad, EU:T:2019:882, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

88 Det ska även erinras om att regeln om överensstämmelse inte får ha till verkan att ramen för ett eventuellt domstolsförfarande avgränsas på ett exakt och slutgiltigt sätt, om de yrkanden som framställs vid unionsdomstolen inte ändrar vare sig grunden för eller ändamålet med klagomålet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 december 2019, Wehrheim/ECB, T-100/18, ej publicerad, EU:T:2019:882, punkt 40 och där angiven rättspraxis). Tribunalen finner, i nyss nämnt avseende, att ansökan av den 2 februari 2018, klagomålet av den 21 juni 2018 och ansökan varigenom talan väckts vilar på samma grund, nämligen ersättning för ideell skada.

89 AH har vid tribunalen framställt yrkanden som vilar på samma grund som de anmärkningar som åberopats i klagomålet. Tribunalen finner därför att den del av AH:s talan som avser skadestånd kan tas upp till prövning.

90 Vad Eurofound anfört om att den del av talan som avser skadestånd ska avvisas, eftersom den har ett nära samband med den del av talan som avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet, vilken i sin tur ska avvisas eller i vart fall ogillas, föranleder ingen annan bedömning. Tribunalen har ju efter att ha prövat den första och den andra grunden redan kommit fram till att talan ska bifallas.

91 Mot bakgrund av det ovan anförda ska Eurofounds invändning om rättegångshinder ogillas.

Upptagande till prövning av den del av talan som avser skadestånd, såsom den utformats i repliken

92 Eurofound har gjort gällande att den del av talan som avser skadestånd, såsom den utformats i repliken, ska avvisas, dels eftersom den grundar sig på nya skadeposter som har åberopats för första gången i samband med repliken, dels eftersom AH inte hade uttömt de administrativa rättsmedel som fanns tillgängliga innan han inledde ett domstolsförfarande avseende dessa skadeposter.

93 AH har bestritt vad Eurofound har anfört i denna del.

94 Enligt artikel 76 e i rättegångsreglerna är sökanden skyldig att ange sina yrkanden i ansökan. Detta innebär att det i princip endast är de yrkanden som anges i ansökan som kan beaktas och att frågan huruvida talan ska bifallas ska prövas enbart mot bakgrund av yrkandena i ansökan. Enligt artikel 84.1 i rättegångsreglerna får nya grunder åberopas under förutsättning att de föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under rättegången. Det framgår av rättspraxis att nyss nämnda villkor i än högre grad reglerar ändringar av yrkandena och att det i fall där det inte finns några rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit under det skriftliga förfarandet endast är yrkandena i ansökan som kan beaktas (se beslut av den 27 mars 2017, Frank/kommissionen, T-603/15, ej publicerat, EU:T:2017:228, punkt 41 och där angiven rättspraxis). Bevisföring som innebär att själva grunden för unionens skadeståndsansvar ändras ska dessutom anses utgöra en ny grund som inte får åberopas under rättegången (se dom av den 11 juni 2019, TO/AEE, T-462/17, ej publicerad, EU:T:2019:397, punkt 236 och där angiven rättspraxis).

95 Vad beträffar det nu aktuella fallet finner tribunalen att de nya skadeståndsyrkandena i repliken grundas på nya skadeposter, vilka innebär att själva grunden för unionens skadeståndsansvar ändras, bland annat de skadevållande händelser som orsakade den ideella skada som AH åberopat i ansökan. AH har nämligen gjort gällande att det är utlämnandet av hela innehållet i hans akt till datatillsynsmannen genom skrivelsen av den 1 augusti 2018 och Eurofounds anklagande och nedlåtande ton i svaromålet som motiverar höjningen av det belopp som han yrkar ersättning med på grund av den ideella skada han påstår sig ha lidit.

96 Detta innebär att eftersom dessa nya skadeposter beror på fel som administrationen påstås ha begått, måste de således bli föremål för ett nytt administrativt förfarande. I ett sådant fall måste enligt rättspraxis det administrativa förfarandet inledas med en begäran enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna om att anställningsmyndigheten ska ersätta den påstådda skadan och, i förekommande fall, fortsätta med ett klagomål mot beslutet att avslå begäran om ersättning (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 25 mars 2020, Lucaccioni/kommissionen, T-507/19, ej publicerat, EU:T:2020:118, punkterna 54 och 55).

97 Tribunalen konstaterar att AH varken har följt eller ens inlett ett korrekt administrativt förfarande för att bestrida administrationens fel. Härav följer att de skadeståndsyrkanden som framställts i repliken ska avvisas, vilket innebär att endast de yrkanden som framställts i ansökan kan tas upp till prövning.

Huruvida yrkandet om ersättning för den påstådda ideella skadan ska bifallas

98 Tribunalen ska inledningsvis pröva den ideella skada som uppkommit till följd av det angripna beslutet. I det avseendet ska det påpekas att det följer av fast rättspraxis att ogiltigförklaring av ett rättsstridigt beslut i sig utgör en lämplig och i princip tillräcklig gottgörelse för all ideell skada som beslutet kan ha orsakat. Så är emellertid inte fallet när sökanden visar att han eller hon har lidit en ideell skada som kan särskiljas från den rättsstridighet som ligger till grund för ogiltigförklaringen av beslutet och som inte kan gottgöras fullt ut genom denna (se dom av den 30 januari 2020, BZ/kommissionen, T-336/19, ej publicerad, EU:T:2020:21, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

99 Vad beträffar det nu aktuella fallet kan det emellertid konstateras att AH inte har visat på vilket sätt den skada han påstår sig ha lidit till följd av det angripna beslutet inte skulle kunna gottgöras fullt ut genom en ogiltigförklaring av beslutet, vilket utgör den skadeorsakande händelsen.

100 Vid sådana förhållanden finner tribunalen att nämnda skada gottgörs på ett lämpligt och tillräckligt sätt genom att det angripna beslutet ogiltigförklaras. AH:s yrkande om ersättning för denna skada ska därför ogillas.

101 Tribunalen övergår därefter till att pröva den ideella skada som uppkommit till följd av utlämnandet av AH:s personuppgifter. I det avseendet ska det erinras om att det enligt artikel 266 FEUF ankommer på Eurofound att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa den nu aktuella domen. Härtill kommer att datatillsynsmannens första utredning, som inleddes efter AH:s klagomål, tills vidare har avbrutits i avvaktan på det slutliga avgörandet i förevarande mål.

102 Tribunalen kan inte föregripa vare sig slutsatserna i denna utredning eller vilka åtgärder som Eurofound kommer att vidta för att följa förevarande dom, på grundval av vilka AH kan komma att besluta att inge en ny begäran om ersättning. AH:s yrkande avseende ersättning för den ideella skada han påstår sig ha lidit till följd av utlämnandet av hans personuppgifter ska därför ogillas på grund av att det har framställts för tidigt.

103 Mot bakgrund av det ovan anförda ska det angripna beslutet ogiltigförklaras i den del det innebär avslag på AH:s ansökan om bistånd. Talan ogillas i övrigt.

Rättegångskostnader

104 Enligt artikel 134.3 i rättegångsreglerna ska vardera rättegångsdeltagare bära sina rättegångskostnader, om deltagarna ömsom tappar målet på en eller flera punkter. Tribunalen får emellertid besluta att en rättegångsdeltagare – förutom att bära sina rättegångskostnader – delvis ska ersätta en annan deltagares rättegångskostnader, om det framstår som skäligt med hänsyn till omständigheterna i målet.

105 I det nu aktuella fallet har AH i allt väsentligt vunnit framgång med sin talan. Tribunalen finner därför att det med hänsyn till omständigheterna i målet är skäligt att Eurofound ska bära sina rättegångskostnader och ersätta AH:s rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

1) Beslutet av den 22 mars 2018, som utarbetats och undertecknats av en extern advokatbyrå, om en ansökan om bistånd från AH avseende utlämnande av hans personuppgifter, ogiltigförklaras.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsförhållanden (Eurofound) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta AH:s rättegångskostnader.

Kanninen Półtorak Stancu

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 september 2021.

Underskrifter